

друго треба да е Поетъ и Ораторъ, но треба да упражнява себе си за да пригледва мысли тѣ по' кратко и скоро отъ тѣхъ, и да ги изрѣжява по' просто и по ясно.

157-о. Като казвамы тукъ мысли, неразумѣвамы чи треба да иска и да дири фѣлософически начѣла, нравственны Аксіомы, и Метафизически пригледванія. За всякъ предметъ и подлогъ; колко то и да е простъ можемъ да направимъ размышленія по' благородни отъ обыкновенни тѣ. Когато прочее изобразимъ колко то рекохмы тѣй, както рекохмы, тогива пишемъ писмо много добро.

158-о. Кога има нѣкой умъ убогатенъ отъ много знанія, и добль чувствителность на пріятни тѣ, той уцѣнява, колко струвать и на други тѣ списанія та та, и самъ пише изрядно. Тая чувствителность ся называва Чувствителна или чувствително разсужденіе (Gustus-Gusto). А негово то дѣло е да усѣща доброто и да предирва, защо е пріятно; и ако е истинно и всякогашно да го почита, ако ли не е да го испытва, и да му намѣри причины тѣ. Чувствованіе то на сички тѣ чловѣды во обще и всякоги ся благодари на Соразмѣрность та, на Чина, на Пястро то, на Противоположеніе то, на Любопытни, на Ненадежни, на Новыны и проч. Отъ различно то сравненіе на тая сложность раждатъ ся, Добро то, Благо то, Пріятно то, простодушно то, благородно то, Крехко то, Радостно то, Нѣжно то, Велико то, Великолѣпно то, Чюдесно то, Высоко то и проч. Тія ся пригледватъ въ красни тѣ художества, сиречь въ Архитектура та, Живописаніе то, Музыка та, Гравированіе то, (sculpture-Каменорѣзаніе), тѣи и въ художества та на Слово то. На дивы тѣ народы, вѣща та, дрехи тѣ, ястіе та та ямъ не сѣ пріятни, и колко то напредуватъ въ образованіе то, толко ставатъ по' пріятни; тѣй варви и пріятность та на Словесни тѣ художества. Юще и между образован-